

230. จิตใจฉันอล้าย

จิตใจฉัน ออล้ายหา ที่พึง พา
อยากจะสัมผัส พระองค์
อยากสรรเสริญเยินยอ
นมัสการ ด้วยจิตวิญญาน
และความจริง

แม้นกยังหา ที่อาศัย ทำรัง
อยู่ในนิเวศน์ คุ่มภัย
ฉันจึงเข้ามา ปราบถนา
พึงพา และพักพิงอยู่ใน พระองค์
พักพิงอยู่ ในพระองค์